

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 4. Hegira.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Abſtinentia a ſanguine non ſolum a Ju-^{Sæculum VII}
dæis ſervabatur, ſed etiam a Chriſtianiſ,^{A.C. 633.}
quorum multi amore ſobrietatis etiam
vinum non bibebant, aliunde rarum in Re-
gione, ubi vites non coluntur, & quo ex
terris remotis invehendum eſt. Calor
quoque nimius facit, ut in Arabia exi-
ſtentibus aqua frigida, ſi ſitiant, gratiſſi-
ma ſit. Denique vinum potus eſt ho-
minibus ſemper armatis valde pericu-
loſus.

Inſolitum non erat videre Chriſtia-
nos ſepties in die & aliqua noctis parte
orantes, jejunantes in Quadrageſima,
Decimas dantes, & copioſas eleemoſy-
nas largientes. Igitur vix quidquam a-
liud reſtabat, quam ut Pſeudo Propheta
inter Arabes aboleret Idololatriam, jam
ante in toto Romano Imperio extinctam,
& in orbe univerſo Infamia laborantem.

§. IV.

Hegira.

Multos tamen Mahometes, & præſer-
tim illos, qui de ſua Tribu erant,
nempe Coriſianos, ſenſit adverſarios. A-
mentem, Dæmoniacum, impoſtorem ap-
pellabant, & cum primis miracula exi-
gebant, quibus ſe miſſum probaret. I-
pſe reſpondebat: *Deus multa vobis o-
ſtendit miracula, ſed plerique veſtrum ea*
non agnoſcunt. Animalia ſuper terram
ingre-

*Alcor. c. des
gratific. p.
146. 158.*

Sæculum VII *ingredientia, & aves in aere volantes,*
 A. C. 633. *Creaturæ ipsius sunt. Et infra: Mira-*
 c. de Jon. *cula a Deo sunt, nesciunt homines tem-*
 p. 235. du *pus, quo illa patraturus est. Et si mi-*
 Tonnerre. p. *racula viderent, non se converterent. Et*
 179. Edict. *alibi: Dixerunt: non credemus Prophe-*
 1651. in 12. *tæ, nisi miracula viderimus. Dic eis:*
me non esse missum, nisi ut prædicem Ver-
bum Dei. Dicebat, Deum per Moysen,
JESUM, ceterosque Prophetas miracu-
lorum fatis edidisse. Tandem locis suis
communibus, quos repetere non cessa-
bat, de potentia Dei, de Judicio, de In-
ferno & Paradiso se tuebatur. Corisiani
postquam se Mahometis somnia rejicere
professi essent, fixo in Templo Mechæ
Edicto eum proscripserunt, & toti Tribui
suæ prohibuerunt, ne ullum haberent
commercium cum filiis Asehem, nempe
Mahometis linea, & tribus patruis ejus,
qui illius factionem propugnabant. Cum
igitur nova Religio in aliis Arabiæ par-
tibus, & præcipue Yatribæ, urbe veteri
mercatorum commercio celebri, sexa-
ginta ferme leucis a Mecha distante, qua
ad fines Ægypti & Syriæ tenditur, radi-
ces egisset, Mahometes illo se recipere
statuit, & postquam Discipulos suos,
quos Mechæ habebat, præmisisset, ipse
quoque illo se contulit, ut de inimico-
rum suorum insidiis securus viveret.
Hæc est illa notissima Mahometis fuga,
 quam

quam Musulmanni Hegiram, id est, per-Sæculum VII
 secutionem vocant, & ex quo tempore A. C. 633.
 annos suos numerant. Incipit hæc E-
 pocha decimo sexto Julii anno Jesu Chri-
 sti 622. Yatribam vero urbem Prophe-
 tæ *Medinat - al - Nabi* appellant, quæ no-
 bis sub simplici nuncupatione Medinæ
 magis nota est.

Res prodigio similis est, quanta ex-
 inde Mahometis Factio incrementa ce-
 perit. Sæpius in aperto campo cum Ju-
 dæis & Corisianis congressus victoriam
 reportavit; hinc illi tandem anno sexto
 Hegiræ, qui est annus 627. pacis fœde-
 ra inierunt. Eodem anno Musulmanni
 Mahometem solemni ritu sub quadam
 arbore Principem suum & Dominum
 proclamarunt, non enim solum Religio-
 nem docere, sed etiam regnare, atque
 eorum Legislator, Princeps & Propheta
 esse volebat. Legum, quas eis obser-
 vandas dedit, in variis Alcorani locis
 dispersarum summa hæc fuit. Ad Ma-
 trimonium quod spectat, pro veteri gen-
 tis consuetudine plures uxores conces-
 sit, & libertatem easdem repudiandi, & Mahometis
 quoties lubuisset, recipiendi. Præter Principatus.
 uxores mancipia, id est, ancillas concu-
 binas habendi licentiam dedit, atque ut
 Discipulos suos exemplo firmaret, quin-
 decim ipse uxores alebat. Morem im-
 pium quorundam Arabum lata lege su-
 stulit,

Sæculum VII A. C. 633. stulit, qui non nisi prolem masculam,
 interemptis fœminis, enutriebant. Liberorum educationem, & Orphanorum
 curam suis inculcavit. Statuit ordinem succedendi. Contractus initos conscribi,
 & bonam fidem servari iussit. Legibus conditis Disciplinæ militaris & spolia
 hostibus detracta dividendi rationem præscripsit; nec dubitandi locus est, quin
 Justitiæ rigor, quo æqualitatem servabat, ad eum magnum numerum Sectatorum
 pellexerit. Curiam sibi & Ministros, nempe tres *Cadis*, id est, Judices, plu-
 res Notarios, Apparitorem, & Prætorio præfectum constituit. Anno Hegiræ o-
 ctavo, Jesu Christi 629. cum Corisiani pactas inducias violassent, Mahometes
 cum exercitu decem millium Musulmanorum in fœdifragos movit, urbem Me-
 cham, nemine mœnia defendere auso, intravit, atque ab omnibus Propheta &
 Princeps salutatus est. Satis Victori fuit, paucos & atrocissimos inimicorum su-
 orum necare; at Sedem, quam Medinæ fixerat, nunquam mutavit, & non nisi re-
 ligiosæ peregrinationis causa anno Hegiræ decimo Mecham se contulit. Eo-
 dem anno & sequente duo alii Prophe-
 tæ in diversis Arabiæ partibus *Moufeleima*
 & *Afouad* surrexerunt; Mahometes ve-
 ro anno Hegiræ undecimo, Jesu Christi
 631. e vivis cessit annos natus sexagin-
 ta

ta tres, postquam regnasset annis ferme ^{Sæculum VII}
 novem, ex tot uxoribus nullos liberos ^{A.C. 633.}
 post se relinquens nisi Fatimam, uxorem
 Ali, Mahometis consanguinei, Abutalibi
 filii. Mahometes tota Arabia armis sub-
 acta Regiones omnes ad Orientem &
 Meridiem, quadringentarum leucarum
 tractum, suæ Dominationi subjecerat.

§. V.

Abubecer & Omar Califæ.

Eodem die quo Mahometes extinctus
 est, Musulmanni in Successorem ejus
 sibi elegerunt Abubecrum ex primis e-
 jusdem Sectatoribus virum, & Aichæ,
 qua inter ceteras uxores Mahometi nul-
 la carior fuerat, parentem. Is nomen
 Califæ id est Vicarii, seu locum tenen-
 tis, nempe Prophetæ defuncti assumpsit.
 Ille etiam collegit, & in uno volumine
 conscribi jussit Alcoranum, quem Maho-
 met diversis temporibus & locis pro na-
 ta occasione dictaverat, cum prius so-
 lummodo in dispersis libellis & memo-
 ria Musulmannorum, eos recitantium,
 conservaretur. Abubecer tunc sexage-
 nario major duobus tantum annis regna-
 vit, cujus præ ceteris dotibus alienum
 a divitiarum cupiditate animum, & a-
 morem justitiæ laudabant. Singulis
 diebus Veneris, quibus Musulmanni ab
 omni opere quiescere solent, omnem
 pecu-